వెచ్చటి వర్షం

వర్షం వస్తే కొందరికి సంతోషంగా వుంటుంది.... కొందరికి చిరాగ్గా ఉంటుంది. మరికొంత మందికి....

★ ★ ★

ఆ యింటిని.... ఆ యింటిముందు పారే మురిక్కాలవని వేరు చేయటానికన్నట్టు కట్టారు దాన్ని. నాలుగడుగులు పొడవు. మూడడుగులు వెడల్పు వున్న ఆ అరుగు అప్పటికే సగం వొళ్ళు తడిపేసుకుంది.

ఎంత అరుగుమూలకి జరిగినా వర్షం జల్లు పాదాల మీద పడుతోంది. తడిసిన పాదాల మీదకి

తన మాసిన లంగాని లాక్కోవాలని కాస్సేపు ప్రయత్నం చేసింది మల్లి. కదులుతుంటే చలి పెరిగింది తప్ప మరేం ప్రయోజనం కనిపించలేదు. ఒంటినంతా దగ్గరగా ముడిచేసుకుని మోకాళ్ళ మీద తల ఆన్చుకుని వీధిలైటు వెలుగులో కనిపిస్తున్న వర్షం కదలికల్ని చూస్తూ కూచుంది.

కుడిపాదం బాగా తడుస్తుంటే మరికాస్త లోపలికి ముడుచుకుంది. అలా ముడుచుకోటంలో మోకాలికి కుడిరొమ్ము మెత్తగా వొత్తుకుంది.

తన వొళ్ళు తనకి తగలటమే అయినా ఆ స్పర్శ చిత్రంగా వుంది మల్లికి. వయసు - వయసుతోపాటు పెరిగే వొళ్ళు ఆ కొత్త రకం బరువు ఏమిటో తెలియనంత అమాయకత్వంలో లేదు మల్లి.

కానీ, తల్లీ తోడు. నా అన్న వాళ్ళమధ్య నుంటే ఆ వయసు అనుభూతి ఎలా ఉండేదో.... యిప్పుడు మటుకు ఆ వయసంటే, ఆ కొత్త వొళ్ళంటే యిబ్బందిగా ఉంది.

రాత్రి బసని మల్లి ఆ అరుగుమీదకి మార్చి రెండేళ్ళవుతోంది. అంతకుముందు వూళ్ళో ఎక్కడంటే అక్కడ తిరిగేది.... ఏ చెట్టు నీడనో, ఏ అరుగు చాటునో ఏ అరమరిక లేకుండా పడుకునేది. అప్పుడు పసితనం..... ఆకలికి అడుక్కోటం..... తింటం.... వొళ్ళు మరచి నిద్రపోవటం తప్ప మరో గొడవుండేది కాదు.

తన వయసు పెరుగుతుంటే తనని వేటాడుతున్నట్టు అదనుకోసం చూసే జంతువుల నీడ పసిగట్టింది మల్లి. అందుకే బసని వెతికి వెతికి యీ అరుగుమీదకి మార్చింది.

అరుగు చిన్నది.... మరొకళ్ళు తన పక్కన మకాం వేసే ప్రమాదం లేదు. పెద్ద వీధి మొగలో వుంది.... తెల్లవార్లు జనసంచారం ఉంటుంది. ముఖ్యంగా వీధిలైటు దగ్గరుంది. వెలుగ్గా వుంటుంది. చీకటి జంతువులు అంత తొందరగా రావు.

దానికితోడు ఆ యింట్లో ఎవరూ కాపరం వుంటున్నట్టు కనపడలేదు మల్లికి. పగటి పూటే ఏవో బళ్ళు రావటం సరుకు తీసుకురావటం, తీసికెళ్ళటం - దాన్ని గోడౌన్‌లా వాడుతున్నారు. అందువల్ల మల్లి రాకపోకల్ని అభ్యంతరపెట్టే వాళ్ళు కూడా లేకపోయారు. మల్లి కూర్చున్న అరుక్కి ఎదురుగా ఓ చిన్న గది వుంది. అది కూడా ఎప్పుడూ మూసేసే వుండేది. గత రెండు మూడు రోజులుగానే అందులో ఎవరో వుండటం మల్లి కంటబడింది.

మరీ తిండిలేక పస్తులున్నప్పుడు, బాగా తిండెక్కువై పొట్ట పగిలేలా తిన్నప్పుడు మల్లికి చిత్రమైన వూహలొచ్చేవి. అసలు తనెవరు.... ఎందుకు తనిలా బతకటం.... ఆకలికి తింటం, పడుకోటం ..... యీ యిరుకు అరుగు మీద యీ బతుకు.... ఎన్నాళ్ళిలా అని రకరకాలుగా ఆలోచించేది. సమాధానం దొరికే ప్రశ్నలు కావని తెలుసు... అయినా అలా అనిపించినప్పుడల్లా మరీ యిబ్బందిగా వుండేది మల్లికి... తను కూచున్న ఆ చిన్న అరుగు మరీ చిన్నదై, తన ప్రపంచం మరీ కుంచించుకుపోయి తనని అన్నివేపుల నుంచి నొక్కేసి వూపిరి సలపకుండా చేస్తున్నట్టుండేది. అలాంటప్పుడు రోడ్లవెంట పిచ్చిగా తిరిగేది. తనతోటి వాళ్ళని చూసి, వాళ్ళతో పోల్చుకుని అందరిలాగే నేనూ.... అని తనకి తనే నచ్చచెప్పుకునేది.

ఒంట్లో బాగా నలతగా వుండి, ఆ అరుగు కదిలి ఎక్కడికీ వెళ్ళే వోపిక లేనప్పుడు మాత్రం అలాంటి ఆలోచనలొస్తే నరక యాతనగా వుండేది మల్లికి. ఎటూ వెళ్ళలేక, మనసుని బాధపెట్టే ఆలోచనల్నించి తప్పించుకునే దారిలేక ఆ అరుగుమీదే ఆమూల నుంచి యీ మూలకి, యీ మూల

నుంచి ఆ మూలకి అసహనంగా కదిలేది. తనకున్న ఏకైక ఆస్తి చిన్నమూటని విప్పి పదే పదే చూసుకునేది. ఎన్నిసార్లు చూసినా అందులో వస్తువులవే... కట్టుకునే కొన్ని చిరుగుల గుడ్డలు..... ఓ గిన్నె, ఓ గ్లాసు.... ఓ పాత దువ్వెన.... విరిగిన అద్దం పెంకు.... యివీ. వాటిని అలా చూస్తున్నకొద్దీ తిక్క మరీ ఎక్కువయ్యేది. ఏదో వొకటి చేసెయ్యాలని. ఎలాగేనా ఆ యిరుకు బతుకు నుంచి బైట పడాలని అనిపించేది మల్లికి. ఏం చెయ్యాలో తోచక ఆ మూటలో వాటిని చిందరవందర చేసేసేది.

పొద్దున్నించి వొళ్ళు సలపరంగా వుంది మల్లికి.... మధ్యాన్నం వో రూపాయుంటే బన్ కొని టీలో ముంచుకుని తినబోయింది. నోరంతా ఏదోలా వుండి తినబుద్ధి కాలేదు. సగం రొట్టె అలాగే వుండిపోయింది. తర్వాత మరో రెండుసార్లు టీ తాగింది. కాస్సేపు కడుపులో బాగా వికారంగా అనిపించినా చీకటి పడేటప్పటికి కొంచం సర్దుకుంది. తట్టుకోలేనంత నీరసంగా వుంటే రోజూ కన్నా తొందరగా అరుగు దగ్గర కొచ్చేసింది. వస్తుంటేనే వర్షం మొదలైంది. ఎంత తొందరగా నడిచినా కొంత తడిసింది మల్లి. అరుగు మీద ఎంత ముడుచుకుని కూచున్నా, తనకున్న పాతగుడ్డలు ఎంత కప్పుకున్నా చలి వొదలటంలేదు. కాళీ కడుపులోంచి, తడిసిన వెన్నులోంచి వొళ్ళంతా పాకి కుదిపేస్తోంది చలి మల్లిని...

వర్షం పెరుగుతోందే తప్ప తగ్గటంలేదు. అన్నిటితోపాటు ఆ అరుక్కూడా తప్పదన్నట్టు తడిసిపోతోంది. చలికి తట్టుకోలేని మల్లికి ఆ గోడమూల యింకా లోలోపలికి జరిగి తనకి వెచ్చగా యింత చోటిస్తే బావుణ్ణనిపించింది.

ఆ యింటి ముందాగిన రిక్షాలోంచి ఒకతను దిగి గబుక్కుని మెట్లమీద కొచ్చాడు. ఓ నిముషం నిలబడి జేబులోంచి అగ్గిపెట్టి తీశాడు. అగ్గిపుల్ల వెలుగులో తాళం చూసి.... వెలుగుని పారేస్తూ మల్లిని కూడా చూశాడు.

చలికి గోడమూలకి బాగా కూరుకుపోయిన మల్లి ముడుచుకుపడుకున్న పిల్లిపిల్లలా కనపడింది.

అంతకుముందు రెండురోజులుగా, ఆ అరుక్కి ముందు గదిలో అతన్ని చూస్తుండటం వల్ల పెద్దగా కంగారుపడలేదు మల్లి. కొంచం సర్దుకు కూచుంది.

గది తలుపు తీసుకుని అతను లోపలికి వెళ్ళి లాంతరు వెలిగించాడు. దగ్గరగా వేసిన తలుపు లోంచి కొద్దిగా దీపం వెలుగు కనిపిస్తుంటే అటువేపు చూస్తూ కూచుంది మల్లి.

లోపల అతను కదిలినప్పుడల్లా వెలుగూ కదులుతోంది. మరో పది నిముషాలకి అతను గది తలుపు పూర్తిగా తీశాడు. బట్టలు మార్చుకున్నట్టుంది.... తెల్లటి లుంగీ, బనీను. వోసారి మెట్లదాకా వచ్చి ఆకాశాన్ని చూశాడు.... తిరిగి లోపలికెళ్ళాడు.... తలుపువేశాడు.... మళ్ళీ తీశాడు....

ఇదంతా చూస్తుంటే మల్లికి కొద్దిగా అనుమానం వొచ్చింది. అనుమానంగానే అతనివేపు చూసింది. అప్పుడే తిరిగి అతను తలుపు వేసేసుకోవటంవల్ల చూపు తిప్పుకుంది.

ఒంటరిగా వున్నప్పుడు తన చుట్టూ తారట్లాట్టం, వెకిలిగా నవ్వటం.... డబ్బులిస్తాం రమ్మన మనటం... యివన్నీ అనుభవంలో వున్నవే. తన యీడువాళ్ళు, తన కన్నా పెద్దవాళ్ళు అప్పుడప్పుడు యిలాంటి పనులు చేసి కడుపు నింపుకోటం మల్లికి తెలుసు. కారణం యిదని స్పష్టంగా తెలియకపోయినా, అటువంటి వాటికి దూరంగా వుంటూ వచ్చింది యింతవరకూ. ఎవరేనా ఏ చీకట్లోనేనా వొంటిమీద చేయేస్తే కొంచెం జలదరింపు కలిగినా దానిని మించిన ఏవగింపు కలిగేది. ఏవగింపు కన్నా ఎక్కువ భయం వేసేది. భయంకరమైన మృగం ఏదో సానునయంగా తన దగ్గరకొచ్చినట్టుండేది.

ఆకాశం రెండుసార్లు వెలుగ్గా మెరిసింది. పెరిగిన వర్షం చప్పుడుతోపాటు, యింటి ముందు పారే మురిక్కాలవలో నీళ్ళ చప్పుడూ పెరిగింది. పాదాల దగ్గర్నించి పాకిన అరుగుతడి తొడలవరకూ వచ్చి మల్లిలో మరికొంత వొణుకు పుట్టించింది. వొంట్లో నరనరం మొద్దెక్కిపోతున్నట్టు, కండలన్నీ బిగిసిపోతున్నట్టు వుంది మల్లికి. దవడలు, పళ్ళూ దడదడలాట్టం మొదలెట్టాయి.

తలుపు తీసిన చప్పుడైతే తల తిప్పింది మల్లి.... మళ్ళీ అతనే. యీసారి మెట్లుదాటి వొచ్చాడు. వొచ్చి....

"బాగా చలేస్తోందా?" అన్నాడు.

మల్లేం మాట్లాడకపోటంతో వో నిముషం చూసి తిరిగి గదిలోకెళ్ళాడు. తలుపులు తీసి వెలుక్కి అడ్డంగా అటూ యిటూ పచార్లు మొదలెట్టాడు.

అతని పచార్లు, అతని ఆకలి గ్రహించినట్టు చూస్తూ కూచుంది మల్లి. అరుగు దిగి ఆ స్థితిలో, ఆ వర్షంలో ఎక్కడికేనా వెళ్ళటం అన్నది మల్లి ఆలోచించలేకపోయింది.

మల్లి వొణకటం, యింకా మూలమూలకి సద్దుకోటం అటూ యిటూ తిరుగుతూ అతను చూస్తున్నాడు. యీసారి యిందాకటి కంటే దగ్గరగా వచ్చాడు.

"యిలా చలిలో వుంటే తెల్లారేటప్పటికి రోగం వచ్చి చచ్చిపోతావు. గదిలోకి రా.... కొంచం చలి తగ్గుతుంది...." అన్నాడు.

చచ్చిపోతావు అన్నమాట కన్నా, చలి తగ్గుతుందన్న మాటే బాగా వినపడింది మల్లికి. కాస్సేపు తటపటాయించినా మరోసారి అతను పిలిచేప్పటికి నెమ్మదిగా లేచి, తన మూట తీసుకుని అతని వెనకే గదిలోకి నడిచింది.

గుమ్మం దగ్గరే నిలబడి వొణుకుతున్న మల్లి తడి వొంటిని చూసి...... "ముందు వొళ్ళు తుడుచుకో" అన్నాడతను లుంగీ యిస్తూ. మూట కింద పెట్టి లుంగీ అందుకుంది.

"తలుపు వేసేయి. చలిగాలి తగ్గుతుంది" అన్నాడు.

అలాగే చేసింది. తడిబట్ట విప్పేసి పొడిలుంగీ చుట్టబెట్టుకునేటప్పటికి కొంత ప్రాణం వొచ్చింది మల్లికి.

"ఏమేనా తింటావా...." అన్నాడతను.

మల్లేం మాట్లాడలేదు. 'మూటలో మధ్యాన్నం మిగిలిన బన్ వుంది.... అది తింటే....' అనుకుంది.

ఈలోగా అతనే ప్లేట్‌లో యింత అన్నం, కూరా వేసి యిచ్చాడు. అది తీసుకుని కింద కూచోబోతుంటే చెయి పట్టుకుని తీసికెళ్ళి కుర్చీమీద కూచోపెట్టాడు.

మల్లి ఆ అన్నం తింటుంటే, మచ్చికవుతున్న జంతువు వేపు చూస్తున్నట్టు చూస్తూ కూచున్నాడు.

ఆ అన్నంలో సగం కూడా తినలేకపోయింది మల్లి. పళ్ళెం మూల పెట్టేసి తలుపుతీసి బయటికెళ్ళి చెయ్యి కడుక్కుంది. చూడకూడదనుకుంటూనే యిందాకటిదాకా తను కూచున్న అరుగుమూలని చూసింది.... చీకటి, చలి గూడుకట్టుకున్న రాక్షసిలా అది అలాగే వుంది.

మల్లి తిరిగి లోపలికొచ్చి తలుపేసేవరకూ చాలా అసహనంగా గడిపాడతను.

ఆ తర్వాత మల్లి ఆ గదిలోవున్న వొకే మంచంమీదకి చేరటానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు. మల్లివున్న మంచం దగ్గరికొస్తూ అతను దీపాన్ని బాగా తగ్గించాడు.

మంచం పక్కనే కొద్దిగా తెరిచున్న కిటికీలోంచి బైట కురుస్తున్న వర్షం తెలుస్తోంది. రిక్షాలో వస్తూ చీదర చీదరగా వున్న వర్షాన్ని తిట్టుకున్న తను.... 'వర్షం ఎంత బావుంది....' అనుకున్నాడు మల్లి ఒళ్ళంతా నగ్నంగా తనకి తగులుతుంటే....

మల్లికీ బాగానే వుంది.... అంతవరకు చలికి పూర్తిగా మొద్దెక్కిపోయిన వొళ్ళు వేడిగా అవుతుంటే...

కానీ.... యిద్దరిలో ఎవరికీ తృప్తిగా లేదు.

ఏదో కూడనిపని తప్పనిసరిగా చేస్తున్నట్టు.... తనది కాని దాన్ని మోసంగా దోచుకుంటున్నట్టు.... దొంగతనం చేస్తున్న వాడిలా మల్లిని ముట్టుకున్నాడు.

మీదపడి పులి తినేస్తుంటే అమాయకంగా, అసహాయంగా, భయం చచ్చిపోయిన ఎరవేసిన మేకలా ఆ దొంగతనం చూస్తూ పడుకుంది మల్లి.

తనలో వున్న తటపటాయింపుని, మానవత్వాన్ని పూర్తిగా చంపేసుకున్నాక...... నెలకి అరవై రూపాయల ఆ గోడౌను గుమాస్తా ఎన్నో నాళ్ళుగా ఆడవొంటి పొందుకోసం తహతహలాడుతున్న అతను పూర్తిగా జంతువులా మారాలని ప్రయత్నం చేశాడు.

పొద్దున్నుంచీ మల్లి వొంటి లోలోపలున్న జ్వరం ఆ వొంటికి మరింత వేడి నిచ్చింది.

మల్లి ముఖంవేపు చూడలేక.... కిటికీ లోంచి బైటికి చూస్తూ.... 'వర్షం.... వర్షం ఎంత వెచ్చగా వుంది. వెచ్చదనం ఎంత బావుంది' అనుకున్నాడు మల్లి జ్వరం వొంటికి మరీ దగ్గరవుతూ.....

కాస్సేపటికి మల్లికి చెమటలుపోశాయి. దుప్పటీ వొంటినిండుగా కప్పుకు పడుకుంది. అతను తన పక్కనుంచి లేచి నిలబడితే గబుక్కుని ఓ అనుమానం వొచ్చింది. ఆ అనుమానంతో తిరిగి వొళ్ళంతా వొక్కసారి వొణికింది మల్లికి.

అలా అనుమానంగానే అతనివేపు చూసింది.

మల్లి ఎదురుచూసినట్టు అతనేం అనలేదు. మరో పదినిముషాలకి తిరిగి మల్లి పక్కనే పడుకున్నాడు.

మళ్ళీ అరుగుమీదకి, ఆ చలి నరకంలోకి వెళ్ళిపొమ్మంటాడేమోనని భయపడిన మల్లి గట్టిగా వూపిరి పీల్చుకుంది.

పక్కనే అతను అలా పడుకున్నా, తను కన్నెతనం నుంచి స్త్రీగా మారినా మల్లికేం అనిపించలేదు. ఒళ్ళు పొందిన స్పర్శ, వుద్రేకం తెలిశాయి తప్ప.... మనసుకి, ఆ ముష్టి మనసుకి.... ఆడదాని జీవితంలో మొదటిసారి కలగాల్సిన ఆ స్పందనేం కలగలేదు.

★ ★ ★

మర్నాడు మామూలుగానే తెల్లవారింది. తెల తెలవారుతుండగా మల్లి బయటకొచ్చింది.

ఈ విషయం ఆ అరుగు ముందు నుంచి తిరిగే వాళ్ళకే కాదు. ఆ వూళ్ళోనే ఎవరికీ తెలిసే అవకాశం లేదు.

ఎవరికి తెలిసినా పెద్దగా ఎవరూ అనుకునేదేం లేదు.

"ముష్టిది ఎల్లకాలం పతివ్రతగా వుంటుందా.... లేకపోతే సంసారం చేస్తుందా.... యిందులో

పెద్ద ఏముంది లెద్దురూ...." అనుకుంటారు.

తన కన్నెతనాన్ని బరువుగా భావిస్తూ, తట్టుకోలేని చలి నుంచి పారిపోటానికన్నట్టు ఏదో వ్యాపారంలా స్త్రీగా మారిన మల్లి నెమ్మదిగా అరుగు చేరింది.

ఆరోగ్యమైన మనసుతో నిండుగా పొందాల్సిన అనుభవాన్ని ఏదో కష్టమైన దొంగతనంలా పొందిన అతను.... చల్లటి హాయైన వర్షంలో కృత్రిమంగా వెచ్చదనాన్ని పొందిన అతను గది తలుపు వేసేసుకున్నాడు.

చాలామందికి పెద్ద ఘోరాలుగా కనిపించని యిలాంటివి చూట్టం తనకి అలవాటే నన్నట్టు వెచ్చటి కన్నీటిలా వర్షం కురుస్తూనే వుంది.

★ ★ ★

వర్షం వస్తే కొందరికి సంతోషంగా వుంటుంది.... కొందరికి యిబ్బందిగా వుంటుంది.... కానీ ఘోరం జరుగుతున్నట్టు మటుకు ఎవరికీ వుండదు.

• *జ్యోతి మాసపత్రిక, దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక 1977*